

een verhuizing

"Dag verhuisman. Ik wilde even laten weten dat we uiteindelijk voor uw bedrijf hebben gekozen en volgende week vrijdag willen we verhuizen."
"Komt voor elkaar mevrouw. Tweepersoons huishouden en een gezinswoning, is het niet?" "Jawel." "Dan komen we met de middelmaat." "Bedoelt u daarmee dat u met een middelmaat wagen komt?" "Precies mevrouw, daarin past het wel." "Ja maar, mijn man heeft geologie als hobby." "Nou en...."
"Dat heeft nogal wat om het lijf. Ik bedoel maar, hij verzamelt schelpen."
"O, maar mevrouw, als u 'ns wist wat al die andere mannen verzamelen. Ik heb 't eens meegemaakt...." "Ja maar, mijn man komt niet altijd aan zeven toe en daarom staan er nogal wat zakken zand op zolder die best zwaar zijn." "Zakken zand??? Schelpen zeven??? Nou ja, dan komen we wel met de Marina. Die wagen is een maatje groter." "En zijn uw mannen sterk?" "Nou mevrouw, we zullen u weleens wat laten zien. Tot vrijdag."

En inderdaad, de volgende vrijdag staan er drie prachtkerels op de stoep. Wat een spierballen! "Ja mevrouw, als u eens wist wat wij alleen al aan piano's hebben versjouwd!" "Komt u dan eerst maar eens mee naar zolder, want daar staat heel wat."
"Maar mevrouw, waarom zijn die dozen maar half vol?" "Tja, ik vond ze zo al zo zwaar." "Hup Willem, niet ouwehoeren, aanpakken. Jeeze, weegt toch wel zwaar." "Stel je niet aan Piet, sjouwen. Hier pak je toch zeker zo op. Jesus...Hu, hoeveel van die dosies heb je mevrouw?" "Stuk of twintig."
"Krijg de kolere! Enne, in dat nieuw huis van u...komen ze daar in de schuur?" "Nee, dat was niet helemaal de bedoeling. We hebben daar een pracht van een zolder waar m'n man z'n hele kollektie kwijt kan." "Krijg de kolere." "Mond houden Willem, aanpakken."

"Ho Marina is vol." "Je bent niet wijs, dat ken niet." "Kijk maar."
"Krijg de kolere." "Tja, ik had uw baas nog gewaarschuwd." "Nou, dan moet ie nog maar een kleintje sturen." "Ben je gek, doet ie nooit, die geldvreter." "Zal ie toch wel motten. Kunnen wij intussen even rusten. Man, me rug!!"

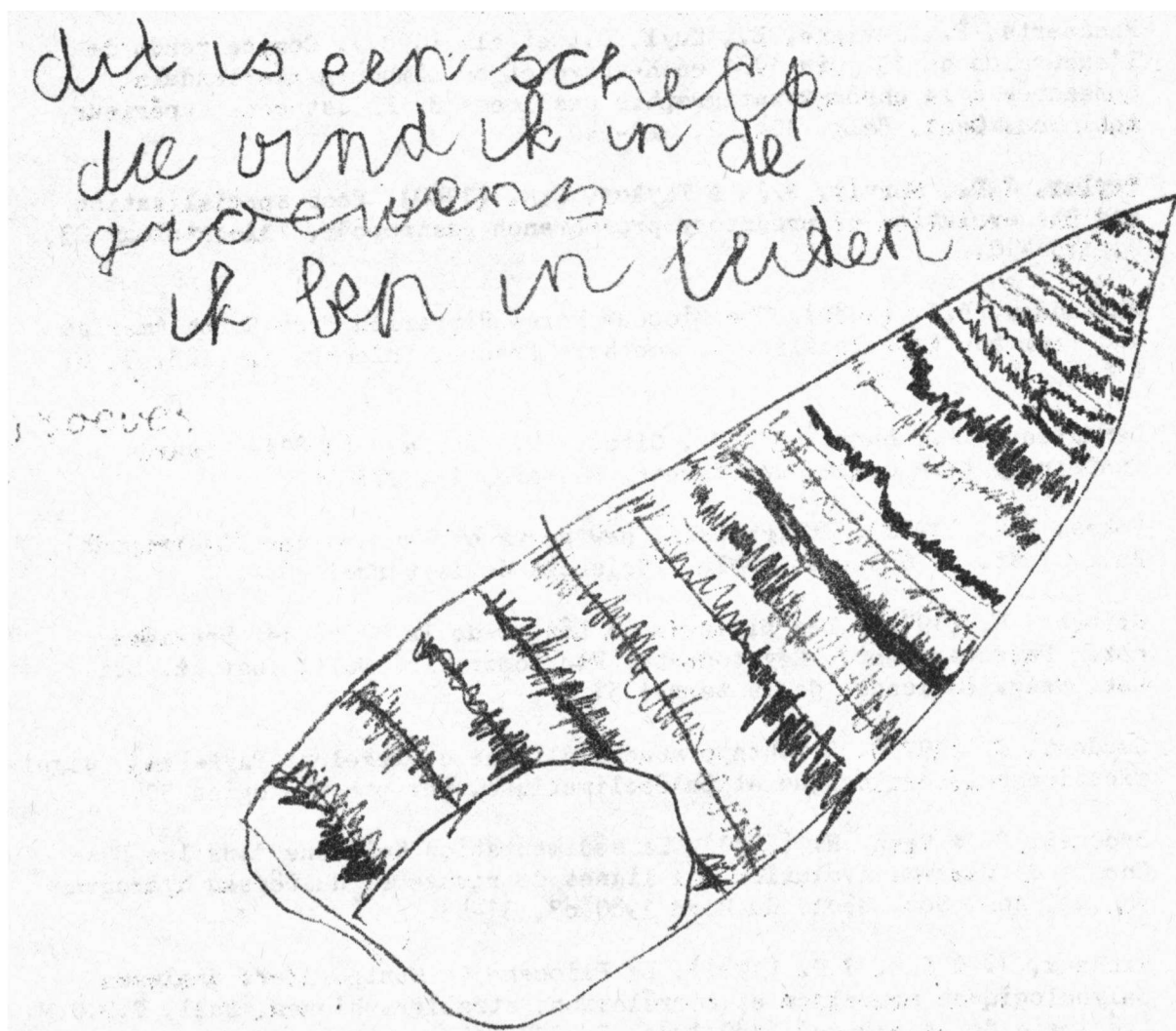
"Hup, rijen met die kar, we lopen al een paar uur achter en vanavond komt er een goeie film op t.v." "Schrijf maar af. Snap jij nou zo'n kerel?"
"Niet goed wijs, wie verzamelt er nou zand? Dan vraag ik je... Zeker zo'n dolgedraaide professor. Gebeurt wel meer, zijn ze zo slim dat ze eigenlijk mesfogge zijn..." "Mij best, maar wij motten straks met dat zand de zolder op. Lijken wij wel mesfogge. Hé, ons Pietje kan nog wel wat zand in z'n sandbak gebruiken." "Jij wil zeker je baantje kwijt?"
"Nou, dan zetten we het toch maar op zolder."

"Hé Willem, ik ken echt niet meer. Dadelijk ga ik door me rug heen, man. Die lui zijn echt knetter." "Bek houden, daar komen ze." "Lukt 't mannen?" "Neemt u ons niet kwalijk mevrouw, maar is uw man misschien niet eh..., niet eh...helemaal gezond?" "Hoe zo, ziet ie er zo slecht uit? Hij heeft toch niet gezegd dat hij zich niet helemaal goed voelde."
"Ja, maar ik bedoel 't he geestelijk...is ie misschien een beetje kinds, met al dat zand op zolder? Ik bedoel maar, ons Pietje heb ook 'n sandbak, maar die is vijf." "Ja, maar mijn man haalt de schelpen uit het zand en dan ziet hij hoe oud 't zand en die schelpen zijn en hoe de naam van de schelpen is." "En dan?" "Dan doet hij die schelpen in doosjes."

"En dan?" "Dan niks, dan is hij klaar." "Ja ja...en daarom motten wij dat sand naar boven dragen." "Ja..." "Kom Jan; aanpakken. Ik wil hier zo snel mogelijk weg."

"Ik ken niet meer Willem. Me rug, ik ken zo de w.a.o. in." "Oké Jan, we knippen 'm. Ik vertrouw het hier niet meer. Heb je gezien hoe die lui kijken? Mesjogge zijn die, hardstikke mesjogge.....Geef mij maar piano's...

Concha Lutea

Best interessant, zo'n W.T.K.G.-vergadering, vond Jetje Nijhuis. Kun je van alles doen. Teken bijvoorbeeld. Het vergaderresultaat is hierboven te zien.